

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. március hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. április hó 15. napján kihirdetett 42(II.)Kb.904/2014/29. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. április 15-én kihirdetett 42(II.)Kb.904/2014/29. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és egy évre a „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és kötelezte 104.816 forint bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben a vádlottal szemben a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Megállapította, hogy a felmerült további 95.100 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőben a vádlottal szemben büntetésének súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, mely szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállás alapján törvényesen minősítette a vádlott cselekményeit, azonban eltúlzottan alacsony mértékben határozta meg a pénzbüntetés napi tétel számát és a járművezetéstől eltiltás időtartamát. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben a pénzbüntetés napi tételei számának emelésével magasabb tartamú pénzbüntetést és hosszabb idejű járművezetéstől eltiltást szabjon ki.

A vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek. A vádlott védője útján csatolta fellebbezésének indokolását, melyben az elsődleges indítványa mellett az ítélet hatályon kívül helyezését is kérte. Álláspontja szerint az ügyben eljáró igazságügyi orvosszakértő véleménye nem fogadható el, az nem felel meg a legújabb szakértői kutatások eredményeinek. Kifejtette, hogy az egész eljárás során vitatta az ittas járművezetés tényét, a helyszínen tett ezzel ellentétes nyilatkozata nem vehető figyelembe, mivel azt nem a büntetőeljárásban megfelelő kioktatása után tette. Hivatkozott **tanú1** vallomására, aki alátámasztja állítását, mely szerint a gépkocsivezetése előtt nem fogyasztott szeszes italt. Mivel ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani az ittas járművezetés tényét, ezért indítványozta felmentését az ittas járművezetés vétségének vádjá alól. Álláspontja szerint kizárt, hogy a másodfokú eljárásban terhére a közúti veszélyeztetés büntette megállapítható, figyelemmel arra, hogy sem közvetlen, sem közvetett veszélyhelyzet nem állt fenn, ezért

indítványozta, hogy a másodfokú bíróság utasítsa el a fellebbviteli főügyészség erre irányuló indítványát.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.516/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel és módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, és a katonai tanács indokolási kötelezettségének is részletesen eleget tett. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségével alaki halmazatban nem állapította meg a vádlott terhére a közlekedés biztonsága elleni büntettet is. Kifejtette, hogy a vádlott tényállásban írt cselekményével a közlekedés biztonságát veszélyeztette és a közlekedés biztonsága elleni büntett alapesete a veszély, a baleset bekövetkezésének reális lehetőségével is befejezetté válik. A vádlott pedig önhibából eredő ittas állapotban valósította meg cselekményét, ezért a következmények előrelátásának hiánya javára nem értékelhető. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg a vádlott bűnösségét a Btk. 232. § (1) bekezdésébe ütköző közlekedés biztonsága elleni büntetben is és a vádlottat halmazati büntetésül ítélje felfüggesztett szabadságvesztésre.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat maradéktalanul fenntartotta, indítványait megismételte.

A vádlott védője perbeszédében elsődlegesen felmentés, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés b./, c./, d./ pontjai alapján megalapozatlan. Kihangsúlyozta, hogy nem a bíróság mérlegelő tevékenységét kívánja támadni. Fenntartotta álláspontját, hogy bizonyítékként nem vehető figyelembe a vádlott helyszínen tett nyilatkozata az alkoholfogyasztásával összefüggésben, mivel azt a Be. 117. § (2) bekezdésében írt kioktatás hiányában tette, ezért az e körben nyilatkozó tanúk vallomása sem vehető figyelembe. Kérte védence következetes vallomásának elfogadását, mely szerint gépjárművezetése előtt alkoholt nem fogyasztott. Kifogásolta az igazságügyi orvosszakértő véleményét, álláspontja szerint az nem elfogadható, mivel a szakértő 30 perccel nem tudott elszámolni. Figyelemmel arra, hogy az előzőek alapján nem lehet bizonyítani a vádlott által elkövetett KRESZ szabályszegést és a szeszestaltól való befolyásoltság alatti vezetést, indítványozta védence felmentését az ittas járművezetés vétségének vádja alól. Kifejtette, hogy a közlekedés biztonsága elleni büntettel kapcsolatban az elsőfokú eljárás során szakértő került kirendelésre, aki úgy nyilatkozott, hogy sem absztrakt, sem pedig konkrét veszély nem állt fenn a vádlott cselekményével összefüggésben, ezért az ügyészség nem is emelt vádat a vádlottal szemben, hanem e cselekmény miatt szabálysértési hatóság marasztalta. Amennyiben a vádlott felelőssége mégis megállapításra kerülne, felhívta arra a figyelmet, hogy a vádlott munkavégzéséhez elengedhetetlenül szükséges a vezetői engedély, ezért indítványozta a járművezetéstől eltiltás mellőzését. A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványával összefüggésben arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság releváns tanúkat nem hallgatott meg, nem adott helyt a bizonyítási indítványnak, illetve mivel az orvosszakértői vélemény nem elfogadható, ezért új szakértő kirendelése szükséges. Mindez azonban egy megismételt eljárásban történhet, ezért szükséges az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és a bíróság új eljárás lefolytatására utasítása.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1)-(2) bekezdése alapján bírálta felül. A felülbírálata nem terjedt ki az ítélet B/ részére, melyben az elsőfokú bíróság az eljárást megszüntette a vádlottal szemben, mivel azt jogorvoslat nem támadta.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva járt el, a szükséges bizonyítást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és mérlegelési jogkörbe vonta. A vádlott a tárgyaláson élt mentességi jogával, ezért az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a nyomozás során tett vallomását, amelyben érdemi védekezést terjesztett elő, tagadva, hogy szeszestől befolyásolt állapotban vezetett volna. Az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott ki, ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a helyszínelésről készült jegyzőkönyvet, a véralkohol vizsgálati eredményt és meghallgatta az ügyben eljáró igazságügyi orvosszakértőt, aki a vádlott alkoholos befolyásoltságával kapcsolatban nyilatkozott.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő álláspontjával, mely szerint az elsőfokú bíróság a releváns tanúk tárgyaláson történő kihallgatását elmulasztotta, ezért ítélete megalapozatlan. Ezzel szemben a releváns tanúk kihallgatásra kerültek, illetve más tanúk vallomását ügyészi indítvány alapján a bíróság felolvasással tette a bizonyítás részévé. Személyes kihallgatásukra vonatkozó indítványt elutasította, az elutasítás indokait ítéletében megadta, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői állásponttal sem, mely szerint a tanúvallomások nem vehetők figyelembe a vádlott nyilatkozatával összefüggésben, mivel a vádlott helyszínen, italfogyasztásával kapcsolatos kijelentéseit a szüksége kiiktatás hiányában tette meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e tanúvallomások - a védői indítványtól eltérően - közvetett bizonyítékként értékelhetők, az nincs összefüggésben azzal, hogy a vádlott ki lett-e oktatva a Be. 117.§ (2) bekezdésében írt jogaira. A kiiktatás hiánya a vádlott vallomása, mint bizonyíték tekintetében lehet releváns. A tanúk akik e körben nyilatkoztak, nem a hatóság tagjaiként kerültek kapcsolatba a vádlottal, az általuk tett tanúvallomás, amely szerint a vádlott a helyszínen elismerte az italfogyasztás tényét, bizonyítékként a vádlott tagadásával szemben értékelhető.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással szorul kiegészítésre a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, figyelemmel a vádlott által a nyilvános ülésen előadottakra. E szerint a vádlott jelenleg területvezetőként áll alkalmazásban egy biztonsági cégnél, ahol havi 160.000 forint a jövedelme. Az 1990-es évek elején szerzett „B” kategóriájú jogosítványt, eddig kb. 900.000 km-t vezetett.

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat a logika szabályai szerint értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A másodfokú bíróság nem észlelt megalapozatlansági okot az elsőfokú ítélettel kapcsolatban.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezéseket sem.

A vádlott felmentését célzó fellebbezés a bizonyítékok újraértékelésén keresztül az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, amely a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett. Nem merült fel a másodfokú eljárásban olyan tény, vagy bizonyíték, amely alapján a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta volna további bizonyítási eljárás lefolytatását, ezért nem is értékelhette az elsőfokú bíróságtól eltérően a rendelkezésre álló

bizonyítékokat. A korábbiakban kifejtettek szerint olyan körülmény sem merült fel, amely miatt ki kellett volna zárni valamelyik bizonyítékot a bizonyítékok köréből.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségének. Az irányadó tényállás szerint a vádlott vérében legkevesebb 0,53 ezrelék volt a véralkohol koncentráció, amikor a személyautóját vezette és felhajtott a vasúti sínpályára. A másodfokú bíróság nem találta aggályosnak **szakértői** orvosszakértői véleményében foglaltakat, a szakértő az irányadó gyakorlat alapján foglalt állást a vádlott véralkohol koncentrációjának megállapításakor. A vádlott tényállásban írt magatartásával maradéktalanul kimerítette az ittas járművezetés vétségének tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványát a közlekedés biztonsága elleni büntett megállapítására vonatkozóan. Az elsőfokú iratok között 2. naplósám alatt található a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya 2.Nyom.1174/2013. számú határozata, melyben **vádlottal** szemben a Btk. 232. § (1) bekezdésébe ütköző közlekedés biztonsága elleni büntett miatt folyamatban levő nyomozást bűncselekmény hiányában megszüntette. A vádhatóság ezzel kifejezetten lemondott arról, hogy büntetőjogi igényét érvényesítse e bűncselekmény miatt a vádlottal szemben, ezért törvényes vád hiányában az elsőfokú bíróság nem is foglalhatott állást abban a tekintetben, hogy a vádlott megvalósította-e alaki halmazatban az ittas járművezetés vétségével együtt a közlekedés biztonsága elleni büntettet. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványa ezért lényegében vádkiterjesztésnek minősül, amelyre a Be. 310. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban már nincs lehetőség. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az a körülmény sem, hogy a vádlottal szemben e tényállás alapján a szabálysértési hatóság marasztaló határozatot hozott, azaz azt elbírálta. Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványa eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság nem értett egyet sem a kiszabott büntetés súlyosítására, sem pedig a járművezetés mellőzésére irányuló fellebbezésekkel.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és a vádlott terhére rótt cselekménnyel arányos büntetést szabott ki, amikor őt a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtakra figyelemmel pénzbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság által megállapított pénzbüntetés arányos a cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyi, jövedelmi viszonyaival, az megfelelően szolgálja a büntetési célokat.

A Btk. 55. § (2) bekezdése szerint el kell tiltani azt a járművezetéstől, aki a járművezetést ittas állapotban bűncselekményét követi el. E büntetés csak különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető. A másodfokú bíróság ilyen különös méltánylást érdemlő körülményt nem észlelt, ezért a törvény kötelező rendelkezése alapján nem lehetett mellőzni a járművezetéstől eltiltás büntetést a vádlottal szemben, ezért az erre irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. március 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó
bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2017. március 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke